

Kállai Gyula elvtárs szabadtéri játékokat megnyitó beszéde

(Folytatás az 1. oldalról.)

ladásának kultúrája. Örömmel mondhatjuk, hogy legjobban kulturális alkotásaink már kezdik megvalósítani a nemes feladatokat és magas művészi színvonalú párosult harcok eszméiségükkel, mélyes szocialista humanizmusukkal eredményesen segítik népünk szocialista nevelését.

Szocialista kultúránk magába foglalja legjobb nemzeti hagyományainkat is. A magyar nemzeti opera megteremtőjének, Erkel Ferenc örökbevisőjének, a Hunyadi Lászlónak, Kacsóh Pongrácnak nagysikerű daljátékának, a János vitéznek színrehozása bizonyítja ezt. Koós Károly drámája a közös román-magyar forradalmi múlt emlékeit eleveníti majd fel, hogy még jobban elmélyítse népeink jelenkori barátságát.

Az idei Szegedi Szabadterei Játékoknak különös jelentőséget ad az a tény, hogy a legjobb hazai együttesek mellett — e helyen először — láthatja a magyar közönség a Szovjetunió szocialista kultúrájának képviselőit,

a világhírű szovjet balett-művészeket. Hazánk kultúrája a felszabadulás után szoros együttműködésben és kölcsönhatásban fejlődött a hatalmas Szovjetunió szocialista kultúrájával. Ez a kölcsönhatás ma is kulturális előrehaladásunk fontos forrása. Ma a szocialista szovjet kultúrát világszerte elismerik és becsülik, a szovjet színháznak és táncnak tapsolt és örült Párizs, London, New York, s a világ többi nagy városának közönsége. Nagy öröm számunkra, hogy az idei szabadterei játékok folyamán tanulni lehetünk a moszkvai Sztanyiszlavszkij Színház világhírű balett-együttes vendégjátékának. E napokban az ország kulturális közvéleményének figyelmébe Szegedre irányul.

Legyen az újjászülött szegedi szabadterei színpad a tömeges szocialista nevelésének iskolája.

Szép eredménnyel zárultak a szegedi papírgyűjtő hetek

A május 20-án kezdődő »Papírgyűjtő Hetek« során rendkívül nagy lelkesedéssel és készséggel igyekeztek mind a szegedi vállalatok, mind pedig a különböző lakóterületeken az úttörők, hogy minél több nyersanyagot juttassanak papírgyártóinknak. A helyi nyersanyagok felhasználásával ugyanis kevesebb cellulózára van szükségünk, amit pedig külföldről hozatunk be. A papírgyűjtő hetek, illetve az elmúlt negyedév alatt az eddigi gyűjtésénél több, azaz mintegy

16 vagon papírhulladékot szedtek össze.

A gyűjtési munkában igen tevékenyen vettek részt az üzemek szakszervezetei, a kiszeselek, a vállalatok, intézmények dolgozói.

A lakóterületeken mintegy 5-6 vagon papír gyűlt össze:

ebből az úttörők egy vagon gyűjtöttek. Különösen kitűntek az Árpád téri általános iskola tanulói 19, a Móra és a Mérel utcai iskola több mint 10-10, a Szilléri és a Juhász Gyula általános iskola tanulói 8-8 vagon papír összeszedésével.

Kiváló gyűjtésért a MEH központja a Juhász Gyula általános iskola nyolcadikos tanulóit, Misán Jánost augusztus 20-tól szeptember 4-ig a Német Demokratikus Köztársaságba küldi jutalomudulásra.

A szegedi vállalatok 10 vagon papírt gyűjtöttek. Ebből a Szegedi Nyomda 106, a Szalámigyár 54, a MÁV Szerter 37, a Szegedi Cipőgyár 31, a Papírfeldolgozó Vállalat 29, a Csongrád megyei Építőipari Vállalat 23 mázsát,

mutasson példát az ország többi színpadának is, öregbítse a magyar szocialista kultúra és színjátszás híret hazánk határain túl is. Párunk, valamint a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány megadja a segítséget Szeged városának ahhoz, hogy e nagyszerű alkotást, a szegedi szabadterei színpadot, a szabadterei magyar szocialista színjátszás szabadterei központjává tegye.

Tisztelet Hallgatóság! Az 1959. évi Szegedi Szabadterei Játékokat megnyitom, s az előadások minden résztvevőjének, nézőnek és művészeknek egyaránt sok gazdag, felemelő élményt kívánok — fejezte be beszédét Kállai Gyula elvtárs.

Ezután került sor a »Hunyadi László« opera előadására.

Kállai Gyula elvtárs megnyitó beszéde után rövid szünet következett, majd ismét felhangzottak a harsonnajok és megkezdődött Erkel Ferenc Hunyadi László című operájának bemutatása, az első szabadterei előadás. (Az operabemutató méltatását lapunk 12. oldalán közöljük.)

Ünnepélyesen megnyílt a Szegedi Ipari Vásár és Kiállítás

Nagy Józsefné könnyűipari miniszter nyilatkozata a Délmagyarországnak: Ezrek várták a vásár kapuinak megnyitását

Már a kora délelőtti órákban gyülekezni kezdtek a Szegedi Ipari Vásár és Kiállítás környékén a bebocsátásra váró dolgozók. A hivatalos megnyitás idejére már több százan álltak a kapukon kívül. Fél 11 órakor érkeztek meg a párt és a tanács helyi vezetői, ott volt Komócsin Mihály elvtárs, az MSZMP városi bizottságának első titkára. Biczó György elvtárs, a városi tanács v. b.-elnöke. Részt vett a megnyitón Nagy Józsefné elvtársnő, könnyűipari miniszter is.

Fél 11 óra után néhány perccel a meghívott vendégek jelenlétében került sor a hivatalos megnyitásra.

Biczó György elvtárs mondott megnyitó beszédet.

— Jelentős események színteré lesz városunk az elkövetkezendő néhány héten — mondotta egyebek között. — Huszonegy évi szünet után újra megrendezésre kerülnek a Szegedi Szabadterei Játékok. E nagy esemény szerves részét képezi ez a kiállítás és vásár is. Ezután arról beszélt, hogy több mint tíz esztendővel ezelőtt volt utoljára Szegeden ipari vásár és vásárolt, hogy mennyivel különbözik a mostani vásár a régiétől. Hangsúlyozta beszédében, hogy új színterrel jelen a vásárból a Kábel- és Sodronykötélgár kiállítás.

Szeged az iparosítás során egy kábelgyártó kap és most itt bemutatásra kerülnek a jövőben szegedi gyár termékei.

A kiállítás termékei, a kiállító vállalatok eredményei híven tükrözik azt az erőfeszítést, melyet a párt és a kormány politikájának következetes végrehajtásáért tesznek Szeged dolgozói mindennapos munkájukban.

Beszédét így fejezte be:

— Segítse elő e kiállítás az üzemek egymásközi versengését a több, jobb és olcsóbb áruk termelésére.

*

A párt, a kormány és a városi tanács képviselői az

ünnepség után megtekintették a Szegedi Ipari Vásárt és Kiállítást. Nagy Józsefné könnyűipari minisztert a városi tanács vezetői kalauzolták végig a vásárból.

A miniszterasszony hosszasan elbeszélgetett a kiállító vállalatok vezetőivel, képviselőivel. Több helyen vásárolt is a kiállított termékekből.

Látogatást tett a KISZÖV Csongrád megyei titkárságán, ahol a kisipari szövetkezetek megyei vezetőivel beszélgetett.

Nagy Józsefné könnyűipari miniszter, látogatása végén nyilatkozatot adott a Délmagyarország munkatársának.

— Helyes volt az elgondolás — mondotta —, hogy Szeged városa és Csongrád megye kiülte a célt ipari vásár és kiállítás rendezésére. A kiállítás híven tükrözi Szeged város és Csongrád megye mind a négy ipari szektora, az állami nagyipar, a helyi és szövetkezeti ipar és a kisipar fejlődését.

Elismerést és dicsőítést érdemelnek a vásár rendezői, a kiállító vállalatok, szövetkezetek és kisiparosok és mindazok, akik a kiállítási tárgyakat készítették.

A kiállításról látható, hogy azok az emberek, akik szervezték, készítették, megértették a célkitűzést. A kiállító vállalatok dolgozói nemcsak pénzükért, hanem szívüket is adták ebbe a kiállításba, a kiállítási tárgyakba. Biztos vagyok benne, hogy az országban Szegedre érkező látogatók elismerését is kivívja ez a vásár és kiállítás. Ajánlanilehet a többi városoknak, meggyéknék, hogy tekintsek meg ezt a helyes kezdeményezést. Különösen megnyerte tetszésem az élelmiszeripari pavilon, ahol láttam, milyen ízlésesen, ötletesen mutatják be a konzervipari termékeket, milyen korszerű tárolási módot alkalmaznak.

— Nagy örömmre szolgál, hogy sok jellegzetes

Fiatalok seregszemléje

Ma vidáman, az országok lobogói alatt megkezdődik Bácsban a hetedik világifjúsági találkozó. Prága, Budapest, Berlin, Bukarest, Varsó és Moszkva után most az osztrák fővárosban nyújtanak egymásnak baráti kezét kelet és nyugat, észak és dél népe fiataljainak képviselői.

A fiúk és lányok sokféle nemzetből, különböző társadalmi berendezkedésű országokból mentek Bácsba. A mi hazánk ifjúságát négyszáz tagú küldöttség képviseli a hetedik világifjúsági találkozó. A hivatalos delegáción kívül 600 főnyi magyar ifjúsági

turistacsoport is az osztrák fővárosba látogat, s minden bizonnyal szintén emlékeztet élményekkel térnek majd haza.

Hazánk fiataljai sokféleképpen készültek a nagy jelentőségű találkozóra. Szeged több üzemében VIT-műszakot tartottak az ifjúsági munkások és új termelési eredmények születtek. Valamennyi KISZ-szervezet tagjai pedig a világifjúsági találkozó jelentőségéről beszélgettek a fiúkkal és a lányokkal. A küldöttségünk elvitte a magyar fiatalok ezerféle ajándékát, melyek jelképesen mutatják, hogy jóbarátságban akarunk élni minden néppel és nemzetrel. Az ajándékok között ott vannak — és valamelyik ország delegációjához kerül az őszinte barátság kifejezéséül — egyebek között a Szegedről küldött miniatűr mozdonyok, cipők, halacska, a Tisza-híd, meg a többi szép emléktárgy.

A magyar ifjúság képviselői a fontos bécsi találkozóhoz az ajándékokon túl, szavakkal is kifejezik: alkotó munkát, vidámságot akarunk, s tetteinkkel kívánjuk, hogy soha többé ne pusztítson a fájdalom és bánatot hozó háború. Küldöttségünk beszélnek majd a magyar életéről, munkáról, amely — éppúgy, mint az egész szocialista tábor országaiiban — bizonyítja: békében akarunk élni!

Tudjuk, hogy némi kérdésben más és más vélemény alakulhatnak ki a szocializmus és a kapitalizmus földjéről érkezett fiatalok között. Mégis biztosra vesszük, hogy most Bácsban is, miként a korábbi világifjúsági találkozókon, a legelnyegesebb dolgokban tökéletesen megértik egymást. Ez pedig nem más, mint a különböző társadalmi berendezkedésű országok népei barátságának elmélyítése szolgáló törekvés, a béke védelme, s ennek keretében a nemzetek gazdasági, kulturális kapcsolatainak fokozása. Hisszük, a jószándékú, tisztességes szülők, bármilyen társadalomban élnek is, — utóvalól Bácsba induló gyermekük tarisznyájába tették azt is, hogy az osztrák fővárosban képviseljük a békeakarukat.

Voltak és vannak a világban olyan körök, amelyek a béke, barátság bécsi nagy találkozására nem örömmel és szeretettel, hanem ellenszenvvel gondolnak. Azokról a körökről van szó, amelyek »leket« próbálnak verni a háborús rémbe, hogy rögassza ismét a világot. Kinlódó próbálkozásuk azonban újabb és

újabb kudarcot vall. Bácsban is megkísérelték a különböző provokációkat a világifjúsági találkozó hangulatának mérgezésére. Ezeket a próbálkozásokat azoiban, mint bécsi tudósítónk írta, elfujta a szél.

Bácsban a béke fája erősödik és a világ ifjúsága képviselőinek akaratára új és új zöldülő hajtásokat hoz. Sokféle nép fiai folytatnak eszmecsere az osztrák fővárosban, kölcsönösen ismerik meg életüket, vágyaikat. A találkozások erősítik azokat a szálakat, amelyek a népekhez vezetnek, hogy legfőbb óhajukban és törekvésükben még jobban összeforranak. A találkozók — az őszinte barátság kifejezéséül — egyebek között a Szegedről küldött miniatűr mozdonyok, cipők, halacska, a Tisza-híd, meg a többi szép emléktárgy.

A magyar ifjúság képviselői a fontos bécsi találkozóhoz az ajándékokon túl, szavakkal is kifejezik:

alkotó munkát, vidámságot akarunk, s tetteinkkel kívánjuk, hogy soha többé ne pusztítson a fájdalom és bánatot hozó háború. Küldöttségünk beszélnek majd a magyar életéről, munkáról, amely — éppúgy, mint az egész szocialista tábor országaiiban — bizonyítja: békében akarunk élni!

Tudjuk, hogy némi kérdésben más és más vélemény alakulhatnak ki a szocializmus és a kapitalizmus földjéről érkezett fiatalok között. Mégis biztosra vesszük, hogy most Bácsban is, miként a korábbi világifjúsági találkozókon, a legelnyegesebb dolgokban tökéletesen megértik egymást. Ez pedig nem más, mint a különböző társadalmi berendezkedésű országok népei barátságának elmélyítése szolgáló törekvés, a béke védelme, s ennek keretében a nemzetek gazdasági, kulturális kapcsolatainak fokozása. Hisszük, a jószándékú, tisztességes szülők, bármilyen társadalomban élnek is, — utóvalól Bácsba induló gyermekük tarisznyájába tették azt is, hogy az osztrák fővárosban képviseljük a békeakarukat.

Voltak és vannak a világban olyan körök, amelyek a béke, barátság bécsi nagy találkozására nem örömmel és szeretettel, hanem ellenszenvvel gondolnak. Azokról a körökről van szó, amelyek »leket« próbálnak verni a háborús rémbe, hogy rögassza ismét a világot. Kinlódó próbálkozásuk azonban újabb és

M. S.

20. történelmi idők

1919
július
26

»Győzelmen harcoló csapataink feltartóztatására a románok az utóbbi napokban Románia minden részéből összevonták

egész hadseregüket a Tiszánálra. A többszöri túlerővel való összeütközést elkerülendő, csapatainkat a Tisza mögé visszavontuk. A hadszíni hídfőt és a Tisza vonalát biztosan tartjuk. A fegyverszüneti szerződés rendelkezéseit megsértve, a csehek kisebb osztagokkal a semleges zóna néhány helységét megszállták — olvassuk a hadseregparancsnokság mai sajtójelentésében. A csapatok nagy részének hangulata rendkívül rossz. Landler legendás hírhadteste, a III. hadtest, azonban kitűnően tartja magát. Ők voltak azok, akik Tokajnál kelték át, hősiesen harcoltak és még most is támadásra készen állnak. A hadtestparancsnokság a vis-

szavonulással kapcsolatban lekövetkező: »A mindvégig győzelmes III. hadtest csapatai ezen mozdulatot kizárólag az általános helyzetere való tekintettel kényszerítették végrehajtani. A csapatok zömében a támadási kedv az utolsó pillanatig fennállt.«

Az Ábrahám-kormányának legfőbb gondja a pénzszerzés. A Tanácsköztársaság elleni támadás megindításához ugyanis 500 millióra volna szükségük. Kölcsönökre hálnak tehát Kolozsvártól Bácsig mindenütt. A hadügyminiszter követeli a bécsi emigránsoktól a magyar követség kirablásakor szerzett milliókat is.

A Szegedi Napló a külnitményesek újabb gaztettéről számol be. A Rókusi állomásról hazafelé tartó három munkással összeverekedett egy hadapródorrere. A munkások természetesen gyorsan megfutamították, erre az egyik közülük karddal hadonászva kirohan egy fiatal tizedes. Ők voltak azok, akik Tokajnál kelték át, hősiesen harcoltak és még most is támadásra készen állnak. A hadtestparancsnokság a vis-

(Liebmann Béla felv.)

Az ipari vásár egyik leggyorsabb részlete: a Szalámigyár bemutatója.